

kteřá jest základem námitky dovolatelovy. Neboť jakmile zákon na určité smlouvy stanoví trest a je tudíž prohlašuje za nedovolené, jsou to vždy ohledy veřejnoprávní, které vyvolávají toto zasahování moci státní do volného disposičního práva obyvatelů státu. Poněvadž pak v případě tomto cit. smlouva z 5. pros. 1902 a vzájemné dávky v ní umluvené nepřipouštějí jiného výkladu, než že se jimi mělo uskutečniti zakrytí neoprávněného provozování žalobcovy živnosti, nač § 16. cit. zák. stanoví trest a což jest tudíž nedovolené, byla smlouva ta soudem odvolacím vším právem vedle §. 878. obč. zák. prohlášena za neplatnou.

(Rozh. z 17. října 1906, č. 12.596.)

Soud. adj. Skřipský.

Perpetuatio fori v soudnictví mimosporném (§ 29. jur. n.).

Okr. soud v Boskovicích postoupil žádost A. P. . . . em jako otcovským opatrovníkem nezl. Žibřida a Marty P. o schválení kupní smlouvy ohledně podílů těmto dětem k domu v B. náležejících okresnímu soudu ve Währingu z těchto

d ů v o d ů :

Ačkoli okr. soud v B. k ujednání darovací smlouvy mezi A. P., jenž tehdy v soudním okrese B. bydlil a mezi jeho šesti dětmi — mezi nimi též Žibřidem a Martou — kuratora ad actum zřídil a smlouvu tuto pak schválil, přec tento soud nepokládá se za úřad opatrovnícký nezl. posud dětí Ž. a M., ježto po schválení smlouvy u soudu v B. majetková kuratela v příčině řečených dětí se nevedla. A. P., otec jejich, má nyní řádné bydliště ve W., takže po názoru soudu v B. dle ustanovení § 109. a 71. jur. n. má ten okresní soud jednati, v jehož okrsku A. P. má řádné bydliště a to tím spíše, poněvadž předpis § 86. cí. pat. ze dne 20. listopadu 1852, ř. z. č. 251 nebyl recipován.*)

Okr. soud ve W. nepokládal se hledě k § 29. jur. n. též příslušným, aby o žádosti zprvu uvedené rozhodl; i předložil spisy k rozřešení záporného sporu o příslušnost nejvyšším soudem. Neboť z konaných soudem vyhledávání, zvláště ze schvalovací doložky k notář. darovací smlouvě, datované v Blansku dne 10. května 1896, vyšlo na jevo, že okr. soud v B. již fungoval jakožto úřad opatrovnícký nad nezl. Žibřidem a Martou P.

Vrch. zem. soud vídeňský, předkládaje spisy, vyslovil své mínění, že důvody okres. soudu ve W. jsou zcela případny a příslušnost okres. soud v B. odůvodňují. Totéž dobré zdání vyjádřil

*) Pouze § 6. staré jur. nor. byl přejat v širším znění do § 29. nové jur. nor. — Pozn. zasíl.

vrch. zem. soud mor.-slez. v Brně, poněvadž schválením darovací smlouvy úřední činnost okres. soudu v B. nepřestala.

Nejvyšš. soudu vidělo se rozhodnouti kompetenční spor v ten smysl, že okres. soud v B. jest příslušným, aby konal práce opatrovnického úřadu ohledně nezl. Ž. a M. P. Neboť tento soud ustanovil k darovací smlouvě mezi otcem a jeho nezl. dětmi ujednávané dětem těmto J. L. kuratorem ad actum a schválil jako opatrovnický úřad smlouvu, kterou na ně vlastnické právo k několika nemovitostem se převedlo. Poněvadž otec řečených opatrovanců měl tehdy řádné bydliště v B., byl zmíněný okresní soud příslušným k naznačenému jednání úřednímu. Tím zahájená činnost opatrovnického úřadu daným schválením nepřestala, nýbrž jako majetková kuratela dále trvati měla (§ 149. a násl. ob. zák. obč.). Nemožno tudíž význam dávatí okolnosti, že tento soud zanedbal plniti povinnosti své a nedozíral k správě jmění. Opatrovnictví po právu vzniklé mělo však dle § 86. cis. pat. ze dne 20. listopadu 1852, ř. z. č. 251, dále trvati. Na tom se nic nezměnilo jur. normou ze dne 1. srpna 1895, ř. z. č. 111, neboť dle § 29. každý soud v právních věcech, které řádně u něho byly zahájeny, zůstává příslušným až do jich ukončení, byť i okolnosti, které při zavedení řízení rozhodnými byly pro určení příslušnosti, změnily se za řízení. Podle toho, co řečeno, jest úplně jasno, že okres. soud v B. neprávem odepřel svou příslušnost k rozhodnutí navrženého prodeje vlastnických podílů nemovitostních, kterých nezl. Ž. a M. P. zmíněnou darovací smlouvou byli nabyli.

(Rozhodnutí nejvyšš. soudu ze dne 21. dubna 1908, č. j. $\frac{\text{No. 3013/7}}{2}$). Fr. Novotný.

Venkovské filiálky Moravských zemských pojišťoven v Brně nejsou podružnými závody ve sm. §. 87. j. n.

Proti žalobě, podané K. R. u okr. soudu v M. O. na Moravské zemské pojišťovny v Brně o zaplacení provise 80 K s přísl., vznesl zástupce žalovaných ústavů námítku místní nepříslušnosti, které soud I. stolice vyhověl a žalobu zamítl z těchto

d ů v o d ů :

Zástupce žalovaných ústavů odůvodňuje námítku místní nepříslušnosti tím, že žalované ústavy jsou pojišťovnou vzájemnou a tedy že nejsou žádným podnikem obchodním, že ve filiálce M. O. žádné obchody samostatně k místu nepřicházejí, tato že jest pouze oprávněna, pojistné přihlášky přijímatí a centrále v Brně předkládati; teprve tato že je schvaluje aneb zamítá, tato tedy teprve že pojišťovací smlouvy uzavírá.